

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn omni anniuersario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus III

Ipsi māducauerit h̄c ar
nem filii hois: z bibentis ei⁹
sanguinē nō habebitis vitas
i vobis) Joā. vi. Gl̄de sup̄ in
festo corporis ch̄ri. Ut̄rū sub vtraz⁹ specie
sit cōicandū (Qui māducat meaz carnē z
bibit x̄eū sanguinē) sez sacramētū z sp̄i
ritualē: vt sp̄uali t̄m (habet vitā eternā)
in sua cā habz em̄ in se deū z ei⁹ grām (z
ego resuscito eū in nouissimo die, id est
in die iudicij.

Pro p̄senti defuncto tñ.

Igit Martha ad Je-
sum) Gl̄de feria sexta an̄ do-
minicā in passio

In omni anniuersario.

Den amē dico vobis) Joan. v. (Quia venit hora z
mūc est qñ mortui corporaliter
fm̄ theo. vt fili⁹ vidue z filia
archisynagogē z Lázar⁹. vel mortui sp̄u /
aliter fm̄ Aug. (audiēt vocē filij dei) Eu-
dier inq̄. i. obediēt (z q̄ audierint viuenti)
vita corpali fm̄ theo. vel sp̄uali fm̄ Aug.
(Sicut em̄ p̄s habet vita in semetip̄o: sic
dedit z fili⁹ vita h̄c i semetip̄o. (Qia em̄
q̄ fili⁹ dei habet accepit a patre. z oia q̄ h̄z
p̄ dedit seu cōdicavit filio. Habet aut̄ vi-
ta in semetip̄o id qđ essentiaſt est vita: z
hic est sol⁹ de⁹. Qia em̄ alia p̄cipiat vita
z nō h̄nt vitā i semetip̄is. Ex his at vult
ch̄is inferre q̄ ip̄e fili⁹ p̄t mortuis dare
vita sicut z pat̄: cū sit essentiaſt vita. (Ex
prātem dedit ei iudicium facere) hic fm̄
Lázar⁹ punctuandū est: deinde subiung
dū (Quia fili⁹ homis est: nolite mirari h̄)
existimayst m̄. q̄ iudicaria p̄as zuenī
at ch̄o solū inq̄ntū de⁹. Arguit at Lázar⁹.
q̄ si nō sic punctuet sed addat: q̄ fili⁹
minis el̄sequiſt q̄ ois h̄o habeat hac pra-
tē. Sed h̄ argumentū nō cogit: q̄ ista po-
testas data est filio dei: q̄ fili⁹ hois est. i.
caput oīm hoīm. Aug. vo q̄ tener q̄ etiā
ch̄o inq̄ntū hoī zuenit iudicare: h̄ nō p̄n
cipaliſer punctuat eo mō q̄ Lázar⁹. negat ee.

punctuandū. nolite mirari h̄: q̄ venit hoī
ra) id est veniet. nec addit̄ mūc: q̄ loquit̄
generalis resurrec̄tē z nō de particularib⁹
vt supra loq̄bas (in q̄ oēs q̄ in monumen⁹
ris). i. oēs mortui (audiēt vocē ei⁹) Et p̄ce
dēt q̄ bona fecerūt: in resurrectionē vite.
Qui vo mala egerūt: in resurrectionē iu-
dicij.) Hic q̄ris: qđ erit de illis pueris: q̄
nec bona nec mala fecerūt: z in cū origi-
li peccato sunt mortui: q̄: s. nō fuerūt ba-
ptizati. Numq̄ tales ibūt in resurrectionē
iudicij. i. mortis infernalē: cui mali ad-
iudicabunt: vt partant penā sensus. i. pen-
na afflīciūt. Id h̄ aut̄ p̄ alaq̄s cōclusōes
rūdet. quaz p̄ma ē hec. Tales pueros pu-
niri sola pena danni est ver. Lorollarū.
Lengere q̄ tales soli tali pena puniant: nō
est hereticū. Scđa p̄clusio. Afferere q̄ ras-
les sensibili pena puniant: seu sic credere:
temerariū est: z forte etiam hereticū. Lor-
ollarū. Quicunq̄ assertiuſe p̄dicat q̄ te-
nentes p̄mā p̄clusiōne verā z secundā fal-
sam sunt hereticī: necessario est ignorans
aut peccāt̄. Primā p̄clusiōne p̄bo rōmī
theologicis. Primo lic Nam pena sensibi-
lis correspōder delectatiōi q̄ habet in pec-
cato. vt restant Scđ. z Bona. q̄. di. xxix
z p̄t p̄ illō Apoc. xvij. Quārū se glificā-
uit z in delicijs fuit: tātū date illō dormen-
tū z lucū. Si em̄ q̄ nō est delectat̄ afflī-
geret nō est tan⁹ luct⁹ q̄nta fuit voluſ-
tas: sed eēt maior: imo ille eēt aliquē
z illa nullū q̄ntitas. Sed tales nullā ha-
buerūt blementationē i pctō. q̄ nullā obēt sen-
tire penā afflīciūt. Lōfirmat̄ ratō. quia
cū de⁹ sit p̄nior ad miserendū q̄ p̄nūtēdū
videt diuine bonitati derogare: q̄ aliquē
affligat̄ p̄ea q̄d vitare nō p̄t. Scđo oēs
damnati qui expiūt sensibili pena: vel
nō esse: līcz p̄ accidens. Hoc em̄ p̄z.
quia d̄ glo. Hiere. xx. sup̄ illo vbo Da-
ledicta dies in qua nat⁹ sum: q̄ meli⁹ est
nō esse q̄ male esse. Gl̄n z videm⁹ q̄ pro-
pter angustias p̄sentis vite: que nullius
sunt momēti respectu illarū. quidā si pos-
sent: yellent oīno nō esse: anteq̄ in eis p̄pe-
rūt esse. Sed tales pueri nō appetūt nō
ee: q̄r vt d̄ Aug. z notat glo. de p̄se. dist.
iii. regenerati. tales malūt sic esse q̄ nō ee

Ergo n̄ sit dānat̄ talis vt sensibili crucis

De omni Anniversario

enf. Cōfirmat rō fin alīhs. qz si talib me
lius cēt nō esse qz eē. sequit qz de⁹ creando
eos: nullū eis p̄tulisse bñficiū. Si at ecō
verso ē eis mell⁹ sic esse qz nō eē: nō cruci⁹
an⁹ sensibilr ab igne gehēne. Sed qz for⁹
te posse aliqz dicere qz nō habebūt dolo
re lēnsitū: sed rōnale inqntū dolebūt p
volūtate de dāno qd patientē. Cōtra hoc
arguo dupl. Primo sic. Si em post mor⁹
te illi qz sunt in originali p̄ctō z nō in alio
dolebūt: aut dolebūt de culpa: aut de pe⁹
na. Si pm̄: ipsi erūt iusti z amici dī. Si
secundū: sc̄cū ois pena a deo inflicta sit iu⁹
sta: tūc ipi dolebūt de re iusta: z p̄ter erūt
iusti z malā hñtes volūtatz: z p̄ter n̄
erūt in solo originali ut ponit. Cōfirmā
tur rō: qz cū tales qd habeat aliquā virtutē
patientie infusam v̄l adq̄sitā: si dolebūt d̄
pena inflicta a deo erūt impatiētes z mur
murates d̄ deū: z p̄sequenter hēbūt actuale
p̄ctū. Sc̄do. si dolebūt: aut habebūt spez
euadēdi talē dolorē: aut nō. Non pm̄: qz
sunt in statu immobili. ḡ secundū. ḡ erūt
desperati. Despatio aut ē pena maxima.
Nō ḡ pena eorum erit mitissima. Contra
Aug. in enchir. z h̄ in dicto c. regenerati
Cōfirmat rō. qz vt dicit Sc̄o. Ex diuina
ordinatiōne in q̄cunqz loco ceciderit lignū
ibi erit. Nō p̄t ḡ: vt d̄: hō post mortem
hē nouā dispositionē volūtatz. Ergo isti
qz in vita nullā habuerūt deordinationez
volūtatz: nullam p̄nt etiam hē post mor⁹
te. Ergo nō p̄tristant de statu in q̄ de⁹ il⁹
los vult esse. ḡ non dolent. Et nota qz he
due rōnes etiā pbant qz tales aut nō do⁹
lent in sensu. aut si dolet: sunt p̄teti de suo
dolore z sua dānatē. Probab etiā eadez
p̄clo autoritate. Nā hāc habem⁹ in sacra
sc̄ptura Job. iij. vñbōr. Quare nō in vul⁹
ua mortu⁹ s̄z. Et sequit Nūc em dormi⁹
ens slerē. Ubi dēs expositores l̄ales di
cunt qz p̄ pec verba oprabat Job se fuisse
mortu⁹ in utero matr⁹: ne p̄nt vite misse
rias pateret. Constat aut qz si taliter mos
tiētes crucian⁹ post mortē igne eterno: ta
le desideriū Job p̄sillē stultū: qz nulla pe
na huius vite p̄t eq̄pari pene infernali:
fin sc̄os. Habem⁹ etiā eandē p̄clusionez
sc̄do. xxiij. q. viij. c. nabucodonosor. Num
ḡ inq̄t de⁹ valis ire eternū inferret suppli

cium: nisi hō sp̄taneū inueniret hē p̄ctū
Tertio h̄ extra de bap. z ei⁹ effec. c. maio
res. Ubi exp̄sse h̄ qz pena originalis pec
cati est carētia diuine visionis. actualis p̄o
peti pena est gehēne p̄petu⁹ cruciatu⁹. Et
ibi d̄ glo. qz p̄ctō actuali debet pena dāni
z sensus. originali p̄o debet tūc pena qz est
carētia visionis diuine. Quarto h̄ exp̄sse
etclare a m̄grō s̄niaz. n. dist. xxiiij. qz d̄ qz
tqles nullā alia pena cēsuri sunt: nisi qz dī
una visiōe carebūt. Hanc eandē p̄clo nez
renuis Alan⁹ exp̄sse etclare sup̄ dicto c. ma
iores. et Archie. floz. j. pte. ti. viij. z Sc̄o.
qz pi. xxiiij. z Bona. ibidē: z infiniti alij
doctoz: qz ḡa breuitat̄ omittit. Sic ḡ
pater p̄ma p̄clo: z p̄sequenter patz ei⁹ corol
ariū. qz credere vey. nunqz p̄t esse heret
icū. Sc̄da etiā p̄clo patet ex dictz qz ad p̄
mā p̄tem. Lenore em h̄ cōem. s̄niam do
ctorz fundata in sc̄ptura z canone legz: est
temerariū. Sed ita est in p̄posito. qz vt d̄
Sc̄o. vbi s̄. z Bona. cōis magistroz op̄i
nio est ista quā tenem⁹ qz etiā ut allegatū
est/fundat rā in sc̄ptura qz in canone iurz
p̄tificij. Quo ad secundā p̄o p̄tem sic. p̄
bat. Nā illud qd forte est z determinatio
ne ecclie forte est hereticū. Autoritas em
ecclie est regula fidelit: a qz etiā ipa sc̄tā euā
gelia h̄it autoritatē. Sz ista opinio forte
z determinationē ecclie: vt patet i dicto c.
maiores. z in c. nabuc. ḡ forte h̄ est here
ticū. Corollariuz p̄o sic deducit. Aut etiā
tal p̄dicator circa hāc materiā sc̄it vitatē.
aut nō. Si pm̄: est peccās. qz metit. Si
sc̄dm: est ignorās. qz nescit qd sc̄ire p̄t et
debet. Est at necarū qz sc̄iat aut nō sc̄iat
Jō est necarū qz sit ignorās v̄l. peccans.
Sed h̄ ista p̄tate solidā z catholica qdā
fruolas adducit rōnes ijs: vt null⁹ ostē
dat⁹ eē moniti h̄ inseremus. Arguit ḡ
pm̄ ex dictz Aug. Nā p̄mo ip̄e d̄ de fū
ad Perz: z h̄ in c. firmatūre. tales etiā
no igne puniendoz. Sc̄do: qz in hypono.
vt qz sunt in gehēna ipi z oēs iniq̄. Ter
tio: qz in bimone d̄ baptismo paruu. z Pe
lagiū: ipse d̄ qz in iudicio oēs hoies erūt
in dextra vel sinistra: nec erit loc⁹ medius
Ergo tales erūt in sinistra. z p̄ter ibunc
maledicti in ignem eternū. Quarto: quia

B.B. 2

Tractatus

III.

gent in iudicio: et quilibet transibit ad statum post iudicium huc mudi inhabitabut. Est exprimere doloris et corruptiois: aut igne crux enim ista opinio falsa. Et enim dicit Archie. caput. quod isti cruciabantur igne. Quinto: quod in quocumque loco habitatur sint post iudicium ipse in predicto nomine opinionem quod ipsa est nova dicitur: tamen per dubio ibi erunt ubi sunt clausi: tangit: attribuit Pelagius. dicens. modus: finis quod sonat Augustinus: quod eos eterno quod ille pueros in exilium timido mittit diu igne puniendos affterit. Et hoc rationabiliter. quod censit quod hec illis sola esset pena: non esse in patria. Ad oiam autem ista dicta similiter sunt duas solutiones parte a scitis. Prima est Secunda. et Bona. ut Bonaventura. de quod callocetur debet eis ratione seditur quod sicut in carne. Sic generaliter patet ad oiam dicta Augustinus. Sed siue locutus est. Dicit enim sic idem Bonaventura. specialiter de singulis. Ad ipsum quoddem nihil oportet accidere. Ad secundum dico quod probat quod receptaculum istorum pugnorum erit una testis enim manifestare quoniam ad carnem sicut in die visiōis: et quantum est ad voluntatem loci. et hoc valde abundanter expicit: propter dicens: minus volens intelligi. Nec sine causa sic loquitur. Hoc enim facit ad extirpationem illam heresim quod dicebat parvulos nulla pena puniri. Unde sicut in moribus documentum est quod enim quod vult ab uno extremitate venire ad medium: quod optet ad alium extremum declinare: ut de pueris sic etiam beatissimus Augustinus. ut illam heresim extirparet quod dicebat pueros ab omni pena imunes et ad me dum reducerer. Nam ad penam carcerem visiōis de simpliciter affterunt eos cum aliis peccatoribus etiam noliter damnari. sed tamen suuu intellectu exibitant in Enchirio. ubi dicitur pena illorum esse mitissima. Hec ille. Et additum Secundum: quod sci frequentiter loquuntur. sicut excessiu. Unde ut sit quodam dicunt eos nullam pati penam: sicut nullam habet culpa. Ideo multum potius deradum est contra hos hereticos scientiam locutionem. quod Aug. contra arruum videtur declinare ad arruum. et contra Pelagium videtur declinare ad arruum. et contra Pelagium. Hec Secunda ratio est scientia Thome. et Archie. et glo. in certe firmissime. Dicunt enim isti quod Augustini ponit speciem per genere: ut dicant etiam igne puniri. et eterna pena. Et intendunt isti dicere quod pena originalis peccatorum debita direxerit est carcerem diuine visiōis. ut pater in glo. in certe maiores. sed quod ista pena habebunt in igne infernali in quod recludentur. ideo dicunt eterno igne puniri. Non quod puniantur ab igne nisi sicut a carcere et detinente: sed quod puniūtur in igne. Sed quod Aug. sic loquitur: Dicit enim quod hoc facit ad exclusandam illam opinionem quod videlicet fuisse Pelagius. sicut tales pueri surgent ad iudicium: non soli ut cōvenientur vel punitur: sed etiam ut discutiantur et viciugent.

In omni anniversario

sur vel laudet p petis actualib: vñ p me: ipa mors post hac at vitâ nō hz locu: p pte
 ritis suis. Vel p cruciatu: accipit penam. pena qseqns vñ pcomitâs: qz tuc ois deq
 Ad qntu: dico q sicut ibi p dicta Aug. pa
 tet Pelagiⁿ nō icludebat quulos i carce:
 re gebenne vt nos facimⁿ. vñ lôge est ista
 opio ab illa. Et nota qz Aug. videat ibi
 dicere q dolebunt: tñ ipo hz dr: nō dñ oib: pu
 eris: hz de his q alia mō vsum ronis ha:
 buerut. Ell p dolore intelligit penam. Contra istas rñsiôes catholicas z solidas Bre
 go. d arimino facit aliqs rplicas fruolas
 qz q videre cupit cu: solutoib: eaz videat
 Lapolu: q. dist. xxxii. Est at miz de isto
 Greg. qz in hæc materia mgm smiaz q p
 nob est: aut nō vñit aut nō irxerit. Di
 cit em q nunc legit Aug. vñ aliu allegan
 tẽ Aug. q dicat q tales solu: ista pena da:
 mni patiat. Sicut etiâ aliqn accidit pdi:
 catis q ista opio quâ sustineo imo teno
 ē heretica. pteea q Aug. d fide ad Petr i
 fine. xl. illap regulara. qz vna ē ca. firmis
 sime. de q senties aduersus illas regulas ni
 anathema sit. Ego em hz illas regulas ni
 bil dico: hz illas intelligo sane: z cu: glof sa:
 croz. Tales at etiâ ipi glosant illd ca. fir:
 missime. q ad pceptione bte pgs: d q ibi
 fit metuo vñ. alit. hz illi glose no süt scrop:
 hz eas suo capite fingunt z p illas destru:
 unt textu. Scdo arguit pncipal p drcu
 Greg. ix. moral. sup illd vñ Job. ix. Dl
 tiplicauit vulnera mea sine ca. Ibi em te/
 net Greg. q tales ad id mera pueniunt: et
 torneta pcpit. Et pfirmat. qz alr meli:
 ect istis post hac vita: qz i ista: qd est hz te/
 xtū qz Greg. expõt. s. multiplicauit vul
 nera mea. So. Ad argumetu dico vt s.
 sez q Greg. excessiue hocur est: z q p tor:
 meti pceptione aut expiatiâ: tñ ipo qz Au:
 gu. intelligit ipam noticia: q scit se dei vi:
 sioe pueros: q tñ nō est eis tñ doloris ry:
 dicu ē z diceat. Ad pfirmatione dico iu:
 xta doctrinâ etiâ Tho. in q. de ma. q. v. ar.
 iiij. Ad qntu q duplex ē pena peti origia
 lls. s. taxata z pcomitâs. Taxata qdē i p:
 senti vita: ē puerio originali iusticie z gre:
 gratiæ faciētis: in figura vñ est puerio p:
 dicte iusticie z gre. z vltro hz puerio vñlio
 nis diuier: z incarceration: z impossibilitas
 euadēti. Pena at pcomitâs vñ: sunt: sunt
 impigat puta si ductore iuenerat: z nō ali:
 spe afflictioes qz i hac vita sustinemⁿ: et

BB 5

Tractatus

III

Sic. Causa et origo peccati originalis maxime penes carnem infecta residet: quod maxime illa debet puniri. quod quod peccatum per hoc et ratione queat. Sicut erga animam peccatio diuinae vilius puniri: ita caro debet aliquod supplicio affici. Secundum. Ad hunc duplex. Primum quod falsum est quod caro sit principaliter causa originalis: sed et ipsa generatio quod principali est animam generat. Tertius de carne infecta fuit aliquis homo sine semine decisio ab Adam: talis non habens originale peccatum. Hic scilicet ut de scitu Bonaventurae. quod si causa peccati quicunque modo residet in carne: hunc est modus habitus et non est modo actuus. Unum caro non facit animam pueri occupiscere sed occupabile est. Et ideo nec ipsa nec anima in ipsa debet actuali combustione ignis torquari. sed sicut anima peccatis visione dei: sic etiam casto priuato solaris suo: et loco vili ac tenebroso ponitur ratione sue feditatis: cum in celo empyreo est collocada si a rationalitate corruptio mundata fuisset per efficiemus baptismi. Hec ex illo. Tertio arguit ad idem sic. Istorum puerorum corpora post resurrectionem non erunt dotata sunt scitum: sed erunt passibilitas. Omne autem passibile neceesse est pati si adhuc accidit actuus. Ergo isti si erunt in igne calcinari. Secundum. Ad hunc dico duplex. Primum sunt secundum Thos. iij. dis. xxvij. quod non patientur: quod non adhuc agens naturale corrumpens: quod firmans eto nullus erit mortuus deponens a motu celi: quia remota causa non stat effectus: plus autem mortuus est aliorum causa. Nulla ergo poterit tunc esse alteratio naturalis. Et si dicatur quod stabilitas spiritualis actionis: dico ut super et divina iustitia non exigit quod sensibilibus spiritualiter immutentur ad tormentum: sed soli sunt cognoscendi. Ignis enim ille ut dicit dominus Bonaventura et allegatus est agens solus ut deo placet. A natura ergo erit quod neque alienigenae neque corrupti. A deo vero quod non affligantur: sed solus deridentur ab igne. Et licet illa corpora sint futura passibilitas: tamen non incligebunt alimento: in hunc diuinam frumentum id faciente. sunt Bonaventura. Tertius ideo sunt peccatum: quod remoto motu celi calor naturalis non alterabit ad famam et sicut: agendo in hunc mundo radicale. Arguit etiam quod patientur interior dolorem. Primum sic. Nam Chrysostomus. Excludi a bonis eternis et alienigenae effici ab his quod preparata fuerit iustitia: tantum generat cruciatum ut etiam illa pena extirpetur: tamen hec sola sufficeret. Ergo si parvuli excludent a regno sicut adulteri: videatur quod maxime cruciabantur interior dolore. Solus. Ad hunc dicit dominus Bonaventura. quod Chrysostomus loquitur de his quod ab illa felicitate sua. id est actuali culpa exclusione. Ad pleniorum tamen noticiam horum scientium est quod probat Thos. nullam possumunt isti pueri post mortem habere malam voluntatem: ex quo sequitur quod de tali peccato dolor non possunt cum scient illa esse iustitiam. Si enim dolerent de iusto: essent iniusti. Et sic dicunt quod possunt dolere quod tale visione non mereuerintur sicut alii pueri baptizati. Respondet secundus Thos. in. q. viii. quod alii pueri mercantur illa ex dono gratias facto. Nullam autem recte sentientes dolerent si libi non fit gratia quod fit alteriusque huius esset morsus: utra cum quod vni et non alii gratiam facit: quod non est sapientis. Secundum arguit. Quicunque desiderat aliquid et praeparare: necessario doleret. Quis autem boies desiderat naturalis beatitudinem: ideo quod illa prouocat: ut istud necessario doleret. Ad hunc dico secundum mentem sancti Thos. ubi s. quod duplex est voluntas. s. perfecta que si non impletur se quis inde tristitia: et imperfecta quod de vellet: et quod amorem: utrumque aliquis aliquam de voluntate impossibile est: ut pavolaret: nec tamen doleret talis si non volaret. Respectu ergo beatitudinis tales non possunt habere voluntatem perfectam quod non est impossibilium: quod sciunt hoc eis impossibile esse: sed tamen imperfecta: et non dolebunt. Et si dicatur quod sciunt quod potuerint illa adhuc per baptismum: dico ut supra quod huiusmodi ex gratia erat. Qui ramam et securi iam fuerit gratiam baptismalem dolebunt si eam non habebunt: quod se ab illa voluntarie auerterent cum possent vel preseuerare in gratia vel presenti re deo volenti iustificare eos. Quartus argumentum. Nam ipse cognoscunt deum et amant: ergo dolent quod ab eo sunt separati. Ad hunc dicit secundus Thos. ubi s. quod non sunt separati a deo oino puta quantum ad naturalia bona: immo naturalem habent cognitionem et de ea gaudent: et sunt eam de deo. Quinto arguitur. Nam dicitur ista sententia: sequitur quod egliter puniatur decedens sine omni peccato in puris naturalibus et decedens cum peccato originali. Ut ergo enim prouocat visione dei. Ad hoc dico negando sequentiam propter duo. Primo: quod sunt

Tabula in euange. s̄m curiam

san. Tho. et Sto. p̄uatio diuine visiōis ei
q̄ illam habere nō debebat; non est pena
neq̄ damnū. Talis est decedēs in natu/
ralibus puris. Unde talis nō puni⁹ hac
p̄uatione: sicut neq̄ cecus nat⁹ puni⁹ q̄ h̄
q̄ impingit p̄ ali⁹ p̄tō actuali. Secundo
quia non est rōnabile q̄ talis ḡne oī p̄tō
decedens includeret in tenebris gehēn/
ne vt isti pueri quoꝝ pena est p̄uatio viss/
onis dei et eoz que ad illam sequuntur;
puta loci in q̄ deus videt: et societatis san/
ctoz videntiū deum. Unde in tenebris
cum diaboloy p̄ societate recludent. Ulti/
mo arguit. Euge. in q̄dam exraq̄agā/
ti dicit q̄ tā morientes in accuali q̄ ori/
nali descendunt in infernum: dissipab⁹ per
puniendi. Ad hoc dico q̄ est p̄ nob. Ita
em̄ penarum disparitas est b̄m distantia
damni et sensus. Et nota q̄ in infernus alii
quando sumit⁹ p̄ ea pte gehēne in qua sūt
in iusti. aliqui p̄ omni limbo seu pte gehēn/
ne. Enī et christus dicit p̄sonaliter ad in/
fernū descendisse: qui tamē solū ad lim/
bum patrū descendit illo modo. et sic sub/
mitur h̄ in ferne. Et hec de ista q̄stione
ad presens sufficient: et de tota expōsitione
hac super euangelij tam de tēpōze q̄s de
sanctis b̄m ordinem beati Domini pa/
ris nōstri.

Bed tamen ut

etiam qui b̄m ordinē curie Romane mis/
sas celebrare consueverunt: euāgelicas le/
ctiones expōsitas legantitez q̄dam pau/
ca supaddere necesse ē. s. euangēlia necdū
expōsita.

Tabula ad euang

geliā p̄quirēda iuxta morem curierin ap̄
rea rōa: ybicunq̄ in locis p̄p̄is non sūt
gnantur.

Vicunq̄ aut̄ euāgeliū

q̄ um b̄m curiam Romana cur/
rens in hoc opusculo loco suo no/
tatum nō inueniunt̄ tabulā h̄ subiectā
recurrat. Igitur dñica p̄ma in aduentu
euāgeliū Requie dñica sedā in aduentu
Et dñica secunda in aduentu: requie dñis
et tertia in aduentu. Et dñica tertia d̄ ad/
ventu: requie in dñica q̄rta eiusdem. Dñica
aut̄ q̄rta: requie in sabbato q̄tiorē tēpōz.
In octava epiphanie. requie infra. Feria
iij. p̄mē hebdomade in q̄dra gesima. requie
in dñica secunda in q̄dra gesima. Dñica
sedā in q̄dra. requie in sabbato precedente.
Sabbato post dñicam in passione: requie
infra. In vigilia ascensionis: requie in sab/
bato ante dñicim palmar̄. Notandum
est: p̄o q̄ curia dñicam in qua est festū tri/
nitatis vocat p̄mā post Pentecosten. ita q̄
p̄mā post festū trinitatis est secunda post
Pentecosten. Dñica secunda post Pente/
costen. requie in dñica secunda post festū
trinitatis. Dñica. iij. post Pentecosten. re/
quire in dñica tertia post festū trinitatis
Dñica. x. iij. require in. v. et. v. in. vij. et
vij. in. vij. et. vij. in. vij. et sic deinceps usq̄
ad dominicam. xxij. Dñica. xxij. post p̄
recoſt. require infra. In festo sc̄i Tho/
me martyris: require dominica p̄ma post
octauas p̄se. Sancti Antonij de Padua
dua ordinis Dñiorum: require in festo
b̄i Dñici. Sc̄i d̄ ciriaci: largir̄ sma. re/
quie in die Ascensionis. Sc̄i Petronij: requie
dñica p̄ma post octa. p̄se. Beati pa/
ris Francisci: requie in festo sc̄i Hatchie

In cōmuni aploꝝ euāgeliū Hec manu/
do vobis. require in festo Simonis et Ju/
de. Et euāgeliū Ecce mitto. in festo Li/
berty et Valeriani. Et euāgeliū Ecce
nos. in commemoratione beati Pauli. Et
euāgeliū Designauit. in festo b̄i Luce.

In cōmuni vniꝝ martyris euāgeliū Nolite
arbitrari. requie in festo sancti Valentini

B.B. 4